

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXV. S. Jacobi Apostoli. Obsecro vos tanquam Advenas & Peregrinos
abstinere à carnalibus: desideriis, quæ militans adversus animam,
conversationem vestram inter gentes habentes bonam. 1. Pet. 3. v. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

X X V.

S. Jacobi Apostoli.

*Obsecro vos tanquam Advenas & Peregrinos abstinere à carnalibus:
desideriis, quæ militant adversus animam, conversationem ve-
stram inter gentes habentes bonam. 1.Pet. 3. v. 11.*

Considera tribus modis posse homines in terra degere, vel ut ci-
ties, vel ut advenas, vel ut peregrinos.
Cives in ea degunt, qui aliam, præ-
teritam patriam non agnoscunt. O-
ptimus, statuerunt declinare in terrā.
Pl. v.ii. atque ideo hīc omnia sua
bona fundarunt. Tales sunt mali
Christiani, qui licet in terra non sint
conuersarii, nam illorum origo de
celo est, sunt tamen cives voluntarii,
qui hīc tentoria sua firmārunt, quasi
aungam amplius removenda. Ta-
ternaria eorum in progenie & proge-
niis hīc sunt adscripti, hīc in syllabum
relati. Vocaverunt nomina sua in ter-
ra sua Pl. 48. v. 12. vivendo ad morem
eponi Gentilium, que spem non habent.
Ut Advena in ea degunt, qui aliam pa-
triam optime agnoscunt, qualis illa est
Paradisi, & ad eam aspirant. interim
tamen satis studiosè morantur super
terram magis terrenis quam cœlesti-
bus inenti. Quid est Israhel, quid in
terra misericordie, in veteri līgi in ter-
ra aliena: Bar. 3. v. 10. Et isti sunt or-
dinarii Christiani. Ut peregrini de-
signe in ea degunt, qui non solum ali-
um patrem agnoscunt, qualis illa est

R. P. Pauli Segneri Manna Animæ.

Paradisi, & ad eam aspirant, sed in ter-
ra quieti consistere nequeunt. Hen-
mibi quia incolatus mens prolongatus
est. Pl. 119. 5. & quāsi hīc versentur in
transitu ad unum diem, aliud de terra
non sumunt, nisi tantum alimenti, vel
subsidiū, quod in dies servandæ vitæ
sufficiat. Et à te quid volui superter-
ram? Pl. 72. Et isti sunt perfecti Chri-
stiani. Antequam progrediariis ulte-
riùs, siste tantisper ad discutiendum
te ipsum, ut cognoscas, in qua classe
verseris modò, & in qua velles sub vi-
ta finem versari.

2. Considera Apostolum hoc loco
non loqui illis, qui in hac terra tanquam
cives versantur: nam hi admonendi e-
rant, ut abstinerent non solum à carna-
libus desideriis, sed etiam operibus. illis
tantum loquitur, qui in ea ut Advenæ
vel Peregrini degunt: & ideo eos pre-
catur (quò majori reverentia utatur)
ut tales le gerant, quales re ipsa sunt.
*Obsecro vos tanquam Advenas & Pere-
grinos, abstinere vos à carnalibus desi-
deriis, quæ militant adversus animam,
conversationem vestram inter gentes
(qui sunt cives hujus terra suprà me-
morati) habentes bonam. Quæ autem*

S. 55.

sunt

sunt hæc desideria carnalia, de quibus
hic agitur? sunt tria illa desideria adeò
famola, quæ omnia complectuntur
carni grata, opum, honorum, volupta-
tum, maximè corporis. Verum est,
propriè loquendo prima dici deside-
ria avara, secunda ambitiosa, desideria
carnalia reverà sunt illa carnalium vo-
luptatum. & ab his maximè te vult
abstinere Apostolus, cùm dicit: *Ob-
secro vos tanquam Advenas & Peregrini-
nos abstinere vos à carnalibus desideriis.*
quia ista præ aliis faciunt nos vivere
affixos Terræ. Ideo de senibus illis,
qui carnalibus desideriis adeò tene-
bantur, aiebat Daniel: *Declinaverunt
oculos suos, ne viderent colum.* Dan. 13.
v. 9. atque inter partus libidinis fu-
nestos non solum recensentur ostusca-
tio mentis, Inconsiderantia, Incon-
stantia, & Præcipitatio, sed præcipue
Horror futuri seculi. Nota ergo hic
non esse contentum Apostolum, ut
abstineas ab operibus carnis, quæ ma-
litiam suam appetè produnt, sed etiam
à desideriis, quæ illam abscondunt:
quia si ullum est vitium, cui oportet
in principio obstare, istud est, de
quo loquimur, quod etiam idcirco igni-
comparatur, quia saepe oriri potest
ab una scintilla, à lectione curiosa, à
verbulo, à cogitatione, à primo
motu non tempestivè represso. *A scin-
tilla unâ augetur ignis.* Eccles. 11. ver.
34. fortè id ipsum te experientia do-
cuit?

3. Considera nihilominus hoc loco
non dicere Apostolum: *Obsecro vos
carere carnalibus desideriis*, bene au-

tingit, pugnare potes resistendo cogitationi, quod enim magis cogitas vanitatem lucri ab Avaritia estimati, vel gloriae ab Ambitione speratae, tanto majorum aquiritur facilitatem spernendi, ut quando auger, prout in Libido nescidit, quæ vim haber pelliciendi, etiam cum ejus ferditatem contempsis, non debes pugnare resistendo cogitationi, quam excitat, sed fugiendo tuncum. *Averte faciem tuam a militiis impetu.* Eccl. 9. v. 8. Si ergo, cum desideria carnalia a te ipso bellum trahantur, hoc uti oportet strategane, quod modo diximus, vincendi perfugam: *abstinere te:* quanto magis cum solum stant in procinctu ad illud venandum: *militant adversus animam.* fugere ante conflictum semper, ut contra te, ad dimicandum, ea sunt, quæ in te, Itaque cum si fuisse, quæ militant adversus animam, ne expectetur, dum tenueris, & tamen unde bella? si S. Jacobo credimus: *Nonne ex concupiscentiis vestris, que militant in membris vestris?* Jac. 4.

4. Considera, quis sit modus facile abstinendi ab ejusmodi desideriis. modus est mortificare se ipsum vitando occasiones, qua ea possint excitat: custodiare visum, custodiare auditum, contineat se à legendis libris vanis, itaque de ceteris. Iste, inquam, modus est unicus abstinenti se à carnalibus desideriis. Hoc neglectio non solum à desideriis deinde abstinere non potest, sed multum erit si abstineas à deside-

riis. *statione, à consensu, ab opere.* oportet ergo, ne eò exorbites, abstinerre à desideriis. & ideo concludit Apostolus, ut præ omnibus conversari studeas, si- cut oportet: *Conversationem vestram inter gentes habentes bonam.* hæc enim est, in qua desideria talia maximè exardescunt. sive verseris in terra ut Advena, sive ut Peregrinus, necesse est sepius conversari cum iis, qui ibi ut indigenæ vivunt. Iste hic ab Apostolo gentes vocantur, sive quia quantumvis Christiani non agnoscunt instar Gentilium aliam Patriam nisi præsentem, sive quia, cum multò plures sint numero, quam Advenæ in terra & Peregrini, merito veniunt nomine Gentis, hoc est, multitudinis, cum igitur inter istos conversari necesse sit, quæm caute & attentè hoc facere oportet, ne & tibi mores suos affricent. Dixi inter ipsos: ita enim pariter dicit Apostolus: *Conversationem vestram inter gentes habentes bonam.* non dicit cum gentibus, quia si quando cum ipsis agendum est, sive tuo, sive illorum modo, non faciat tamen conversandum cum ipsis, sed inter ipsos. vitandum omne genus conversationis non solum malæ, sed etiam suspectæ: nam in ea præcipue accendi solent desideria carnalia. Unus aspectus, vel risus, unus agendi modus incautus sufficit, ut armatur in summam animæ perniciem, *militent adversus animam.* observa, quæm sollicitè abstineas ab occasionibus lubricis, & ab his abstinence, ut faci-